

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžp/15/2013
Identifikačné číslo spisu:	7011200457
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7011200457.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: EKOS PLUS s.r.o., Omská 9, Košice, IČO 36 577 910, zastúpeného JUDr. Michalom Kuročkom, advokátom, AK so sídlom v Michalovciach, Námestie Slobody 3, proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia ústredie - útvar inšpekcie odpadového hospodárstva, Karloveská 2, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 43 960 012 11/552-6789/Bar zo dňa 7. marca 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/51/2011-122 zo dňa 10. júla 2013,

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/51/2011-122 zo dňa 10. júla 2013 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/51/2011-153 zo dňa 16. októbra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnymi orgánmi

Rozhodnutím Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Košice č. 43 965 046 10/8340-33804/Vaľ zo dňa 16. novembra 2010 (správneho orgánu prvého stupňa) bola podľa § 9 a § 10 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v súlade s § 69 zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a na základe vykonaného správneho konania podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov uložená účastníkovi konania: EKOS PLUS s.r.o. Omská 29, 040 01 Košice, IČO: 36 577 910 pokuta za kontrolou zistené nedodržanie legislatívneho ustanovenia zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoO) a ďalších všeobecne záväzných právnych predpisov odpadového hospodárstva spoločnosťou EKOS PLUS s.r.o., Košice, prevádzka skládka odpadov v katastrálnom území obce X. v období od 30. júla 2009 do 29. marca 2010

podľa § 78 ods. 2 písm. h) ZoO vo výške 13 500 eur (slovom trinásťtisícpäťsto eur) za to, že ako nájomca skládky odpadov na odpad, ktorý nie je nebezpečný, v katastrálnom území obce X., na vyžiadanie orgánu štátneho dozoru v odpadovom hospodárstve, nepredložil nájomnú zmluvu zo dňa 1. júla 2008, uzatvorenú medzi spoločnosťou EKOS PLUS s.r.o., Košice a spoločnosťou FÚRA s.r.o., Rozhanovce s viditeľnými článkami, týkajúcimi sa predmetu zmluvy, podmienok užívania predmetu nájmu, doby trvania nájomného vzťahu a záverečných ustanovení, týkajúcu sa nakladania s odpadmi na predmetnej skládke odpadov a tým neposkytol pravdivé a úplné informácie súvisiace s odpadovým hospodárstvom, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 19 ods. 1 písm. i) ZoO.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 43 960 012 11/552-6789/Bar zo dňa 7. marca 2011 odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Žalobca žiadal napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Tvrdil, že žalovaný sa nevyporiadal s obchodným tajomstvom obsiahnutým vo vybielených článkoch zmluvy medzi žalobcom a FÚRA s.r.o. z 1. júla 2008, z ktorého dôvodu nemohli byť tieto vybielené články zverejnené a čitateľné, žalovaný odňal možnosť konať žalobcovi pred správnym orgánom, keď nevyhovel požiadavke žalobcu o stanovenie ústneho pojednávania, s poukazom na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, v spojení s čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Ďalej namietal výšku pokuty, ktorá nebola zdôvodnená a aj preto je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné.

K okruhu žalobných dôvodov sa po vykonanom pojednávaní krajský súd vyslovil nasledovne:

1/ Predmet zmluvy medzi žalobcom a FÚRA s. r. o. z 1. júla 2008, ako aj ďalšie náležitosti, ktorých oznámenie predložením nevybielenej časti zmluvy žiadal prvostupňový správny orgán, netvorili a netvoría predmet obchodného tajomstva v zmysle § 17 Obchodného zákonníka a nebol preto dôvod ich utajovať, pred žalovaným. Krajský súd uviedol, že pracovníci kontroly v tomto smere postupovali v súlade s § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe a oprávnené žiadali od kontrolovaného subjektu (žalobcu) predloženie nájomnej zmluvy medzi dotknutými obchodnými spoločnosťami.

2/ Krajský súd uviedol, že zo strany správneho orgánu nebola akceptovaná námietka vytýčiť ústne pojednávanie, nakoľko skutkový stav veci nebol sporný a dokazovanie bolo ukončené. S týmto právnym názorom sa súd stotožnil.

3/ Uloženie pokuty vo výške 13.500,- € považoval krajský súd za odôvodnené a primerané, pričom dôvody uviedol v napadnutom rozsudku, resp. poukázal na dôvody uvedené v správnych rozhodnutiach. Uviedol, že pokuta bola uložená v sadzbe stanovenej zákonom a je na úvahe správneho orgánu akú konkrétnu výšku pokuty v tejto sadzbe zvolí.

III.

Odvolanie a vyjadrenie sa k nemu

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca. Namietal, že krajský súd bol pri rozhodovaní nesprávne obsadený, nevykonával dokazovanie v intenciách predchádzajúceho rozhodnutia najvyššieho súdu. Ďalej uviedol, že krajský súd nevykonával riadne dokazovanie, čím došlo k vade konania, na ktorú musí odvolací i dovolací súd prihliadnuť ex offio. Uviedol, že nie je pravda, aby správny orgán nemal k dispozícii inkriminovanú zmluvu, pretože ju mal z OO PZ v Drieňove, ktorému ho predložila konateľka žalobcu. Žiadal k prerokúvanej veci, resp. k spisu o prerokúvanej veci pripojiť spis Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7S/149/2011, lebo súvisí s prerokúvanou vecou.

Ďalej žalobca namietal uloženie viacerých sankcií za ten istý skutok a poukazoval na zásadu ne bis in idem (nie dvakrát za to isté). Ďalej žalobca opakoval, že správny orgán mal z uvedených dôvodov zastaviť konanie, lebo pre nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia došlo k odňatiu práva účastníkovi konať. Poukázal na to, že konanie správneho orgánu sa v podstate žalobcu netýkalo, pretože žalobca skládku

neprevádzkoval, nevykonával rekultiváciu ani iné činnosti na predmetnej skládke. Na žalobcu neboli vydané žiadne rozhodnutia orgánmi štátnej správy v súvislosti so skládkou Petrovany a preto nemohla poskytnúť požadované doklady pre žalovaného. Nevykonával žiadnu činnosť a z toho dôvodu nedisponoval požadovanými dokladmi. Žalobca ďalej poukazoval na to, že v predmetnom konaní nebolo preukázané kto tento odpad navozil a prevádzkoval, nakoľko na dokumentácii dokladujúcej ukladanie odpadov, ktorú žalovaný mal k dispozícii, žalobca EKOS PLUS s.r.o. nikdy nikde nevystupoval.

Žalobca citovaním ustanovení Správneho poriadku poukázal na povinnosti správnych orgánov a teda i žalovaného pri vedení správneho konania, počnúc jeho formálnym začatím, oznámením zúčastneným stranám, dokazovaním, súčinnosťou so stranami, povinnosťou dokázať vinu priestupcovi, dať mu možnosť brániť sa a vyjadriť sa atď., pričom poukazoval na porušenia všetkých týchto ustanovení najmä Správneho poriadku. Poukázal ďalej na to, že žalovaný konal s osobou, ktorá na to nemala oprávnenie a keď sa s tým žalobca vysporiadal, žalovaný na to neprihliadol.

Napokon namietal porušenia základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces, keď neprejednal a nevysporiadal sa v dôvodoch svojho rozhodnutia so žalobnými dôvodmi v celom rozsahu tak, ako to nariadil svojim pokynom Najvyšší súd v uznesení sp.zn. 8Sžp/9/2012 zo dňa 23. apríla 2013. Namietal tiež, že žalovaný nemal oprávnenie konať, lebo to prislúchalo Obvodnému úradu životného prostredia v Prešove.

Žalobca navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že odvolací súd zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Žalovaný nestotožňujúc sa s námietkami žalobcu v celom rozsahu, navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť a napadnutý rozsudok potvrdiť.

IV.

Konanie pred najvyšším súdom ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol 28. mája 2014 pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 OSP).

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 10. júla 2013. Odvolací súd vzhľadom na vyčerpávajúce a nepochybné zistenie správnych orgánov potvrdené presvedčivým odôvodnením rozsudku krajského súdu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné:

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 O. s. p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení (Správny poriadok) rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali nedôvodné rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a vyjasniť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 34 ods. 5 Správneho poriadku správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s úvahami a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 9 ods. 1, a 2 a 10 ods. 1 až 7 zák. č. 525/2003 Z.z. o štátnej starostlivosti o životné prostredie:

Inšpekcia je odborný kontrolný orgán, ktorý

a) vykonáva štátny dozor vo veciach starostlivosti o životné prostredie v rozsahu a za podmienok ustanovených osobitnými predpismi, 10)

b) ukladá pokuty vo veciach starostlivosti o životné prostredie,

c) vykonáva miestnu štátnu správu na úseku integrovanej prevencie a kontroly znečisťovania životného prostredia podľa osobitného predpisu, 11)

d) vykonáva ďalšiu činnosť vo veciach starostlivosti o životné prostredie v rozsahu osobitných predpisov, 10)

e) vykonáva činnosť kontrolného orgánu podľa osobitných predpisov, 10a)

f) vykonáva štátny dozor vo veciach dosiahnutia cieľov štátnej environmentálnej politiky na celoštátnej úrovni a na regionálnej úrovni akciami, na ktoré bola poskytnutá podpora z Environmentálneho fondu.

Inšpekcia sa člení na ústredie inšpekcie a jemu podriadené inšpektoráty životného prostredia (ďalej len „inšpektorát“).

Ústredie inšpekcie a inšpektoráty vykonávajú štátnu správu starostlivosti o životné prostredie v rozsahu podľa § 9 ods. 1 vo svojich územných obvodoch.

Územným obvodom ústredia inšpekcie je územie Slovenskej republiky. Sídla a územné obvody inšpektorátov sú uvedené v prílohe č. 2 tohto zákona.

Generálny riaditeľ inšpekcie môže v odôvodnených prípadoch, najmä ak ide o pochybnosti o nepredpojatosti zamestnancov inšpektorátu, o podozrenie z nedodržania platných právnych postupov pri výkone kontroly alebo z dôvodu vykonávania špecifických úloh, poveriť inšpektorát vykonávať kontroly, uložiť opatrenia na nápravu a pokuty aj mimo sídla príslušného inšpektorátu.

Generálny riaditeľ môže zriadiť na výkon štátnej správy starostlivosti o životné prostredie podľa § 9 ods. 1 stále alebo dočasné pracovisko inšpektorátu aj mimo sídla inšpektorátu a zároveň určí územné obvody patriace do pôsobnosti dočasného alebo stáleho pracoviska inšpektorátu.

Na konanie v prvom stupni je príslušný inšpektorát, na konanie v druhom stupni je príslušné ústredie inšpekcie.

Inšpektorát v administratívno-správnom konaní koná samostatne.

Podrobnosti o organizácii inšpekcie ustanovuje štatút, ktorý vydá minister životného prostredia.

Podľa § 69 písm. a), b) a § 73 ods. 1 a 2 ZoO Inšpekcia je a) orgánom štátneho dozoru v odpadovom hospodárstve (§ 73), b) ukladá pokuty (§ 78 okrem § 78 ods. 1 písm. e) a § 78 ods. 3 písm. e). Štátny dozor v odpadovom hospodárstve (ďalej len „štátny dozor“) je dozor nad dodržiavaním povinností právnických osôb a fyzických osôb - podnikateľov (ďalej len „kontrolovaná osoba“) podľa tohto zákona, všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných na jeho vykonanie a povinností vyplývajúcich z rozhodnutí vydaných na základe tohto zákona. Štátny dozor u osôb, ktorým bol udelený súhlas (§ 7) alebo autorizácia (§ 8 až 14), sa vykonáva najmenej jedenkrát za štyri roky. Ak orgán štátneho dozoru zistí, že kontrolovaná osoba porušila povinnosť uloženú týmto zákonom, všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na jeho vykonanie alebo povinnosť vyplývajúcu jej z rozhodnutia vydaného na základe tohto zákona, uloží jej pokutu podľa § 78.

Odvolaací súd preskúmaním pripojených na vec sa vzťahujúcich administratívnych spisov zistil, že správne orgány splnili vyčerpujúcu svoju povinnosť o začatí kontroly, o oznámení začiatku konania o uložení pokuty, umožnili žalobcovi vyjadrenie k predmetu kontroly, vyzvali ho opakovane na odstránenie nedostatku zisteného kontrolou - predloženie nevybielenej zmluvy o podnájme skládky odpadov v obci Petrovany medzi žalobcom a s. r. o. FÚRA z 1. júla 2008, umožnili žalobcovi vyjadriť sa ku kontrolným zisteniam, podrobne sa zaoberali všetkými námietkami uvedeným z väčšej časti v teraz podanom odvolaní a napokon náležite odôvodnili i uloženie a výšku uloženej pokuty. Ústne konanie ani podľa názoru odvolacieho súdu nebolo potrebné nariaďovať pre viacnásobnú možnosť žalobcu vyjadriť sa k podkladu, pre ktorý mala byť pokuta uložená ešte pred vydaním rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

Odvolaací súd považuje za krajským súdom presvedčivo vyargumentované hlavne to, že neboli porušené žiadne práva žalobcu.

Žalovaný, resp. pred ním oprávnený prvostupňový správny orgán - Slovenská inšpekcia životného prostredia - Inšpektorát životného prostredia Košice, ako orgán štátneho dozoru v odpadovom hospodárstve podľa § 9 a § 10 zák. č. 525/2003 Z.z. štátnej starostlivosti o životné prostredie a § 69 a 73 majú zo zákona oprávnenie na ukladanie pokút pri výkone štátneho dozoru vo veciach nakladania s odpadmi.

Konanie o uložení pokuty bolo začaté v súlade s právnymi predpismi, oprávneným orgánom, riadne bol o tom upovedomený žalobca, ktorý vznášal v priebehu konania námietky, ktorými sa správny orgán prvého stupňa zaoberal a vysporiadal.

Krajský súd v Košiciach podrobne uviedol, že prvostupňový správny orgán v rozhodnutí tiež uviedol, že dňa 12. marca 2010 sa uskutočnilo stretnutie zástupcov IŽP a žalobcu, počas ktorého bola žalobcovi oznámená aj dĺžka výkonu kontroly, a na ktorom bola orgánu Inšpekcie ŽP predložená aj sporná zmluva uzavretá s obchodnou spoločnosťou FÚRA s.r.o. Rozhanovce.

Protokol č. 30/2010 zo dňa 29. marca 2010 bol zaslaný kontrolovanému subjektu a tento subjekt mal možnosť sa k nemu vyjadriť ešte pred vydaním rozhodnutia (16. novembra 2010). Uvedenú písomnosť žalobca prevzal dňa 23. apríla 2010.

Neopodstatnenosť námietok kontrolovaného subjektu IŽP Košice oznámil žalobcovi listom č. 4284-15427/54/2010/Vaľ zo dňa 19. mája 2010, termín prerokovania z kontroly bol stanovený na deň 21. júna 2010. Pri tomto prerokovaní protokolu žiadne nové dôkazy žalobcom predložené neboli, ani neboli vyvrátené kontrolné zistenia, žalobca prijal príslušné opatrenia na nápravu, ako to vyplýva zo záverov protokolu.

Kontrolovaný subjekt následne prevzal oznámenie o začatí správneho konania dňa 18. októbra 2010, pričom zo strany správneho orgánu nebola akceptovaná námietka o potrebnosti vytýčiť ústne pojednávanie, nakoľko skutkový stav veci nebol sporný a dokazovanie bolo ukončené. S týmto právnym záverom správneho orgánu sa súd stotožňuje, pretože je v súlade s § 33 Správneho poriadku.

Pokuta v správnom konaní za porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 19 ods. 1 písm. i/ ZoO bola stanovená podľa § 78 ods. 2 cit. zákona v sume 13 500 € v rozpätí sadzby pokuty od 0 do 16 596,95 € z dôvodu, že žalobca ukončil prevádzku skládky odpadov v Obci Petrovany k 30. októbru 2007, orgánom štátneho dozoru v odpadovom hospodárstve do doby vydania prvostupňového správneho rozhodnutia (16. novembra 2010), pretože žalobca ani na základe viacnásobného vyžiadania nepredložil doklad, týkajúci sa odpadového hospodárstva predmetnej skládky odpadov a svojím konaním značne sťažil objasňovanie vo veci nelegálneho navozenia odpadov. Pri stanovení výšky pokuty správny orgán prihliadol na dobu pretrvávania protiprávneho stavu, keď kontrolovaný subjekt aj napriek prijatiu

opatrenia na odstránenie kontrolou zisteného nedostatku nepredložil požadovanú zmluvu medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou FÚRA s.r.o. Rozhanovce.

Podľa § 19 ods. 1 písm. i/ ZoO držiteľ odpadu je povinný umožniť orgánom štátneho dozoru v odpadovom hospodárstve (§ 73) prístup do stavieb, priestorov a zariadení, odoberanie vzoriek odpadov a na ich vyžiadanie predložiť dokumentáciu a poskytnúť pravdivé a úplné informácie súvisiace s odpadovým hospodárstvom; ustanovenia osobitného predpisu týmto nie sú dotknuté.

Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že obchodná spoločnosť FÚRA s.r.o. Rozhanovce nemala žiadny dôvod na nepredloženie zmluvy s prenajímateľom, resp. od prípadného vlastníka pozemku prenajímajúceho pozemok na predmet skládky pre žalobcu a ako už bolo vyššie uvedené, tento predmet skládky nemá pojmové znaky § 17 Obchodného zákonníka o obchodnom tajomstve.

Z uvedeného dôvodu, podľa ust. § 78 ods. 2 písm. h/ ZoO, pokutu do 16 596,95 € uloží príslušný orgán štátnej správy odpadového hospodárstva právnickej osobe alebo fyzickej osobe - podnikateľovi, ktorá neumožní činnosť orgánov štátneho dozoru v súlade s § 19 ods. 1 písm. i/, § 20 ods. 2 písm. c/, § 21 ods. 1 písm. i/, § 42 ods. 11, § 43 ods. 4, § 44 ods. 5, § 44a ods. 4, § 46 ods. 5, § 48 ods. 7, § 48c ods. 1 a 2, § 54 ods. 4, § 54i ods. 4 a § 73 ods. 4.

Uloženie výšky pokuty za správny delikt je na úvahe správneho orgánu, ktorý svoju úvahu v napadnutom rozhodnutí riadne odôvodnil, pričom jej výška nie je mimo rozpätia, ktorú ustanovuje § 78 ods. 2 ZoO.

Pokiaľ žalobca namietal porušenie zásady ne bis in idem, odvolací súd uvádza, že nie je porušením tejto zásady, ak jediným konaním poruší ustanovenie zákona (hoci i to isté) viacero právnych subjektov a všetky (v prerokúvanom prípade tri) sú za to postihnuté pokutou. Nepostihnutie niektorého zo subjektov, ktoré právo porušili by naopak viedlo k porušeniu inej zásady právneho štátu, ktorou je rovnosť strán v konaní a pred zákonom. Iba v prípade opakovaného uloženia pokuty žalobcovi v tom istom konaní za to isté porušenie zákona (nie dovolené opakované uloženie pokuty v prípade nesplnenia povinnosti) by mohlo dôjsť k porušeniu uvedenej zásady.

Ochrana práv účastníka správneho konania bola zabezpečená riadnym prerokovaním protokolu, účastník konania bol s výsledkom prerokovaného protokolu oboznámený a jeho práva boli zabezpečené tým, že voči takému rozhodnutiu správneho orgánu využil aj opravné prostriedky, nakoniec aj podal žalobu na súd. Nedošlo preto k porušeniu čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd /čl. 7 ods. 5 Ústavy SR/, ani čl. 46 Ústavy SR.

Napokon odvolací súd uzatvára, že krajský súd sa nedopustil pochybenia ani v tom, žeby nerešpektoval závery obsiahnuté v uznesení NS SR sp.zn. 8Sžp/9/2012 zo dňa 23. apríla 2013, pretože splnil úlohy, ktoré mu najvyšší súd v uvedenom uznesení uložil a tiež ich jednoznačne a zrozumiteľne uviedol:

„Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že krajský súd po doručení vyjadrenia žalovanej k podanej žalobe pristúpil k vyhláseniu rozsudku bez nariadenia pojednávania, pričom vyjadrenie k žalobe zo dňa 8. decembra 2011 žalobkyni nedoručil, jeho rovnopis sa nachádza v súdnom spise. Takýmto postupom krajský súd odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom a reagovať na vyjadrenie žalovanej, keď nezabezpečil doručenie jej vyjadrenia k žalobe a zároveň, hoc aj so súhlasom procesných strán, rozhodol bez nariadenia pojednávania. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude náležité sa vysporiadať so všetkými námietkami žalobkyne vrátane argumentácie uvedenej v odvolaní a nové rozhodnutie relevantným spôsobom odôvodniť“. Krajský súd súc viazaný uvedeným uznesením vykonal pojednávanie, vypočul účastníkov, ktorí sa zoznámili so všetkými námietkami druhej protistrany a rozhodol vo veci rozsudkom.

Z týchto dôvodov ani odvolací súd nezistil porušenie zákonov a Ústavy namietané žalobcom v odvolaní a rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p..

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a teda nemá na náhradu trov konania nárok a žalovaný nemá na náhradu trov nárok zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.